

Հուսիկ Արա

Չես հերիքում

Դու անընդհատ և անհատնում շատ ես,
մինչդեռ ամեն տեղ քո պակասն եմ ես զգում:

Թափվող անձրևը դու ես՝ կաթիլ-կաթիլ,
ծագող արևը դու ես՝ շող առ շող,
համընթաց քամին ես՝ ալիք-ալիք:

Իմ հացն ես ամեն օր,
իմ ջուրն ես բոլոր ժամերին,
և օդը, որ շնչում եմ:

Միրտ ես կրծքիս տակ,
հոգի ես իմ մարմնին,
և արյուն՝ երակներիս մեջ.
Ես ապրում եմ քեզ:

Իմ խոսքն ու լռությունն ես,
աշխարհն ես ու մենության ահր:

Դու ամեն տեղ և ամեն ինչի մեջ ես,
որովհետև միշտ գտնում եմ քեզ,
ահավասար սպասում, տազնապ եմ ու որոնում
և շարունակ չեմ հագեցնում.

շատ ես, հատիկ-հատիկ առատ ես,
սակայն պակաս ու անվերջ քիչ ես
և միշտ մի կում չես հերիքում: